

Skole en Grund tilligemed en gammel Bygning, der tidligere har tilhørt den ældre Skole, som blev nedlagt i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Grunden tilligemed Bygningen er vurderet til ca. 8,000 Kr. Der findes allerede iforveien flere Bygninger, Skolen tilhørende, paa Eiendommen, og Byen har desuden tilkjøbet Skolen ligeledes en Grund eller to, jeg husker ikke hvilket, men det gjør jo heller ikke meget til Sagen. Selvs Skolen staar under et Bestyrelsesraad, som det nu kaldes, anordnet ved en kongelig Resolution af 1818, bestaaende af to af Børnens Forældre valgte Medlemmer og to Sognepræster tilligemed Borgermesteren, og dertil kommer, at Skolens Forstander eller Førstelærer har Sæde og Stemme i Bestyrelsesraadet, som altsaa bestaar af 6 Medlemmer. Dette Thing har altid været meget velvilligt overfor Skolen, fordi man har maattet erkjende, at den bestyres særdeles godt og i det Hele er en Skole, som udfylder sin Plads. Man har derfor stadig givet forsøget Understøttelse, og nu giver man ca. 7,000 Kr. Naar Skolen ønsker at faae overdraget Grunden til den gamle Bygning, er Grunden dertil den, at man vil opføre en ny Bygning, da den gamle er for lille, og at man i denne Hensigt vil optage et Prioritetslaan paa 10,000 Kr. Et saadant Laan kan man nemlig ikke optage, inden Staten har tilkjøbet Skolen Eiendommen og den gamle Bygning. I Realiteten gaar jeg ud fra, at der egentlig ikke ster nogen Forandring derved, thi det er jo dog faktisk, at naar Skolen har bygget der, og Kommunen har givet et Grundstykke dertil, saa kan Staten ikke være bekjendt at tage den Grund, som nu er der, og den kan vel heller ikke gjøre det. Det vil den ikke gjøre, og den kan ikke engang gjøre det i Henshold til den Resolution, der er, saalænge Skolen virker paa den Maade, som den gjør. Altsaa faktisk forandres der egentlig ikke Noget ved dette Lovforslag, man giver blot den formelle Bemyndigelse til, at Skolen kan optage et Prioritetslaan. Som det ærede Thing vil se, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet vil dog, saavidt jeg forstaaer, ikke absolut tilraade Lovforslagets Foranstaltelse, men har kun nogle Betænklichkeiten ved den foretagne juridiske Stilling, denne Skole faar. Flertallet opfatter imidlertid Stillingen saaledes — og tror derved at være i Overensstemmelse med den ærede Minister, — at, dersom Skolen f. Ex. skulde gaa ind, maa Eiendommen, efter at Prioriteterne ere betalte eller Forhøftelserne ere bortryddede, falde tilbage til Staten igjen, da den ikke kan have nogen anden Eier. Jeg antager, at den ærede Minister er af den samme Opfattelse, men Flertallet vilde dog sætte Pris paa at faae en Tilfsjendbegjærlighed derom fra den ærede Ministers Side. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja!) Den ærede Minister bifalder altsaa denne Opfattelse; det vil overflødiggjøre,

at man stiller noget udtryffeligt Vædringsforslag derom til 3die Behandling, og man kan i saa Henseende være saa meget mere beroliget, som vi tillige have en Udtalelse af en Opieskeretsassessor, nemlig det ærede Medlem for Fredericia (Smith) for, at hans Opfattelse er den samme. Naar altsaa Opfattelserne fra alle Sider gaa i denne Retning, baade Thingets og den ærede Ministers, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om denne Sag. Tvivlen tillægger jeg forresten kun theoretisk Betydning, thi praktisk vil den neppe have nogen. Staten giver Skolen sin Understøttelse, og naar Staten drager denne Understøttelse tilbage, vil Skolen neppe have Mere at betyde og vil neppe kunne bestaa. Som sagt, i Praxis vil den ikke have Noget at betyde, thi saalænge Skolen virker, som den gjør, er den i Besiddelse af Eiendommen, og der er jo heller ikke Tale om, at Staten, selv om den kunde, vilde tage den fra den. Jeg anbefaler altsaa Lovforslagets usforandrede Vedtagelse, idet det fra alle Sider er erkjendt, at, naar Skolen ikke længere maatte virke som Skole, vil Eiendommen, efter at Prioriteten er betalt, falde tilbage til Staten igjen. Jeg anbefaler derfor paa Flertallets Begne Lovforslaget til usforandret Vedtagelse.

Berg: Den sidste Uttring af den ærede Ordfører beroliger os jo noget med Hensyn til vor forskjellige Opfattelse. Det ærede Flertal har altsaa den Anskuelse, at Skolen, der nu midlertidig bestyres som selvstændigt Institut, men dog ved Regjeringens Foranstaltning, idet Ministeren jo ved kongelig Resolution kan forandre Bestyrelsesformerne for denne Skole, som han vil, kun vil kunne falde tilbage til Staten, dersom dens Virksomhed under de af den ærede Minister kontrollerede Former ophører, men naturligvis med Sikkerhed for, at Prioritetshaverne forud faae deres Ret, og at, hvis Statsassen ikke vil overtage Prioriteterne, maa den overlade Eiendommen til Prioritetshaverne. Dette letter noget det Tvivlsomme i denne Transaktion. For Resten have vi kun villet udtale vor noget forskellige Opfattelse af denne Sag og ikke villet stille Vædringsforslag, fordi vi troede, at det ikke kunde nytte at gjøre det lige overfor det ærede Flertal og kun vilde vanskeliggjøre Forhandlingerne. Vi forholde os derfor neutrale lige overfor Lovens videre Fremme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg kan i det Hele taget henholde mig til de Udtalelser, der ere fremsatte af den ærede Ordfører. Jeg vil kun minde om, at det i det Væsentlige kun er den nu bestaaende Tilstand, der opretholdes ved Lovforslaget. Skolen er kommen i det Tilfælde, at dens Bygninger ikke tilfredsstille. Der maa foregaa en Udvikelse netop paa Grund af, at Skolen trives, som Tilfældet er. Lovforslaget gaar ud